

Подъ вълнитѣ на морето, недалечъ отъ острова по крайбрѣжнитѣ подводни скали и на морското дъно, отъ незапомнени времена сж се настанили *корали*.

Заселили се много милиони и билиони сжщества, които ученитѣ хора наричатъ *полипи*.

Има полипи, които не се виждатъ дори съ просто око. Има и голѣми полипи. Разни видове сж тѣ и различно сж обагрени — червени, зелени, сиви, бѣли, шарени. Едни отъ тѣхъ живѣятъ единично, а има и такива, които живѣятъ по много заедно — много хиляди полипи сж свързани единъ съ другъ, единъ до другъ.

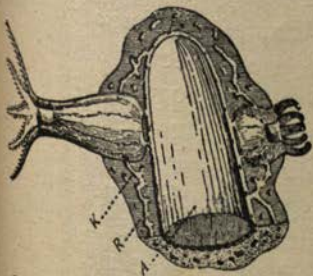
И всички тѣ живѣятъ подъ водитѣ на морето, тамъ гдето вълнитѣ се разбиватъ о брѣга, гдето за тѣхъ има достатъчно свѣтлина и топлина. Полипитѣ живѣятъ и работятъ.

Тѣ работятъ бързо и неуморно, дено и ноще. И тази имъ работа е чудна, особена, невѣроятна.

Полипитѣ нѣматъ ни ржце, ни крака, ни глава, нито мозъкъ. Всѣки полипъ прилича на просто мѣхче, на което единиятъ край е затворенъ, а другиятъ — отворенъ. Съ долния, затворенъ край полипътъ е прикрепенъ за земята, а горниятъ, отворениятъ му служи за уста.

Около устата на полипа има особени пипалца. Има полипи, които пълзятъ съ пипалцата си по морското дъно, но повечето прекарватъ цѣлия си животъ прикрепени на едно мѣсто.

Седятъ тѣ и чакатъ водата да имъ донесе право въ устата нѣщо за ядене. Чака полипътъ и помръдва пипалцата си. Ако доплува до него нѣ-

Около устата на полипа има пипала. Отъ единъ полипъ до другъ се протакатъ каналчета